

HİKÂYE: Bahçe Benim Değil, Ben Bekçiyim

Gencin biri bahçelerde bekçilik yapar. Zamanın sultanı Melik Zâhir, bir bahçenin yanından geçerken o genci görür. Gencin gayreti hoşuna gider ve (Ben sultanım, bana bir nar verir misin?) der. Genç, koparıp bir nar getirir. Sultan tadına bakar. Nar ekşidir. (Sen bu bahçede bu kadar çalışıyorsun, narın ekşisini tatlısını daha anlayamadın mı?) der. Genç de, (Efendim bahçe benim değil, ben burada bekçiyim. Bir defa olsun alıp yemedim. Hangisi ekşi, hangisi tatlı, bilemem) der. Sultan ise, (İyi ama ben tatlı nar istiyorum) deyince, genç de, (Allahü teâlâya duâ ederim, tatlısını verir) der ve namaza durur. Namazdan sonra Sultan gelip o gencin ayaklarına kapanır. Genç, (Estağfirullah) diyerek buna mâni olmaya çalışınca, Sultan, (Sizinle beraber ağaçların da secde ettiğini gördüm) der ve koca sultan, o gencin müridi olur. O genç bir bekçiydi, ama kalbi daima Allah'la beraber olan Abdullah-ı Acemî hazretleri idi. Onun için herkesin duasını almalıdır. Duâ almanın ilk şartı tevâzûdur. Kibirli insan duâ isteyemez.

Kaynak: Gençlerin Rehberi